

man kan nok komme over nogle af de paa-pegede Banffeligheder ved andre Bestemmelser, derom skal jeg ikke høre mig i Djetikket. — De Herrer se ikke, i hvilken Grad det vil være et Værn mod Krybstyteri for de mindre Grundejere; thi deres Fejl og Svaghed er, at de tilstede Folk at gaa paa deres Ejendom, de ville ikke jage dem bort, de vente vel, som det ærede Medlem udtalte, at ville møde Trods hos Krybstyterne, og det ville de ikke udsætte sig for. Naar de derfor kunne blive stillede saaledes, at andre komme til at hjælpe dem til at frede om deres Sagt, kunne de være meget vel tjente dermed, og det vil være af allerførste Betydning for dem. Det er selvfølgelig noget, man kan komme til at tale nærmere om, men jeg vil meget fraraade ærede Medlemmer allerede nu saa skarpt at modsætte sig disse Bestemmelser og raade dem til nærmere at overveje, om de dog ikke ville kunne være i høj Grad nyttige netop for de mindre Landbrugeres Interesser, som de Herrer ønske varetagne.

Den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kred (Th. Nielsen) vil forbyde Søndagsjagt; det skalde være et Surrogat for Sagttegnet. Ja, i visse Maader vilde det ikke være saa daarligt et Surrogat. Om det ærede Medlem kan saa Søndagsjagt forbudt, skal jeg ikke kunne sige, det kuame vi tale nærmere om. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds nævnte, at der er Steder, hvor Forholdet er ordnet saaledes, at der efter bestemte Regler holdes Jagt om Søndagen, og at det er en meget god Ordning. Ja, det er muligt, at der visse Steder findes en saadan Ordning Sted, det tror jeg ogsaa at vide, men Spørgsmaalet er, om det er almindeligt, at Forholdet er vel ordnet, og om det kan opstilles som almindelig Regel, at Søndagsjagten er et Gode for Jagten. Det tror jeg ikke. Dermed vil jeg ikke sige, at det er ganske heldigt at saa Søndagsjagten affastet, men jeg tror ikke, at man skal gaa saa vidt at sige, at den er noget, man særlig skal sætte Pris paa, naar man vil værne om Jagten. Det, man ønsker, er fornøftige Bestemmelser til Fredning om Jagten og en bedre Ordning, end vi nu have, og jeg tror derfor nok, at Spørgsmaalet om Sagttegnet er et, der fortjener alvorlig Overvejelse.

Den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kred (Th. Nielsen) er vred over noget, der har staaet i „Sagttidende“. Heldigvis vedkommer det ikke mig, og jeg ved ikke, om Sagtforeningen har ladet det skrive, eller om det er en enkelt Udtalelse af en enkelt Person; det er noget, man maa vide, inden man til-

lægger en saadan Artikel videre Betydning. I øvrigt mente det ærede Medlem, at man ikke skalde være for stem mod, hvad vi skalde stadelige Dyr, og at man er gaaet for vidt i Forsølgelse af disse Dyr. Jeg skal først tillade mig den Bemærkning, at der ikke er Tale om i Almindelighed at forfølge stadelige Dyr, men det, der er Tale om, er fra Sagtens Synspunkt at forfølge visse Sorter af stadelige Dyr, og i den Henseende tror jeg, at de Bestemmelser, der staa her, ere ganske vel overvejede. Det ærede Medlem synes alene at have for Øje, at Landbruget skal værnes, men der kan ogsaa være andet at værne, f. Eks. Fiskeriet, og de tre Fugle, der staa nævnte sidst i første Stykke af § 6, nemlig Hatteterner, Isfugle og Vandstøere, ere komme ind særlig paa Begæring af fiskerikyndige Folk, Fiskeriforeningen og Fiskerikonfulenten. Det er altsaa ikke blot over for Landbruget, at man har ment, at der burde være et Værn, men ogsaa over for Fiskeriet, som med Hensyn til Jagten nok kan stilles sammen med Landbruget og have samme Krav. For øvrigt ønsker jeg ikke at komme ind paa de enkelte Fredningsbestemmelser, jeg skal lige saa lidt komme ind derpaa i Nar, som jeg gjorde det i Fjor. Heller ikke skal jeg komme ind paa Flagermusen; jeg husker, at jeg heller ikke vilde det i Fjor, men derimod erindrer jeg ikke, at jeg har nægtet at besvare en skriftlig Forespørgsel (Th. Nielsen: Nej, i Motiverne), ja, det er en anden Sag. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvorfor jeg ikke ønsker særlig at komme ind paa disse Fredningsbestemmelser. Jeg har ikke indtaget noget individuelt, personligt Standpunkt over for Fredningsbestemmelserne i dette Lovforslag; de ere fremkomne ved Forhandling med Sagtforeningen, med Finansministeriets forstknydige og med Fiskeriforeningen, og Ministeriet maa jo have et vist Sten i forskellig Retning med Hensyn til disse Fredningsbestemmelser. De maa ikke opfattes som Bestemmelser, jeg personlig nøje har gransket, udtænt og udspekuleret og nu foreslaar, nej, de ere Udtryk for det, som man fra forskellige Sider havde ment kunde være rigtig og passende at foreslaa i en Lov om Jagt. Men disse Bestemmelser kunne jo blive Genstand for Forhandling, Det viste sig i Fjor ved 1ste Behandling, at der var en utrolig Mængde jagtkyndige i Landstinget med Hensyn til Fredningsbestemmelser, og jeg skalde fejle meget, om det ikke har vist sig i Sommer paa forskellige Folkemøder, i Bladartikler, i Sagttidenden og paa mange forskellige andre Steder, at der ogsaa ude i Landet er en hel Dynge af